

Summary (in Dutch)

De milieueffecten door de uitstoot van gassen en andere soorten van verontreiniging, zoals geluidsoverlast, krijgen steeds meer aandacht van overheden en milieuorganisaties. De uitstoot van gassen hebben een slechte invloed op de leefomgeving. Het groeiende bewustzijn van de overheden en andere organisaties resulteert in plannen om de impact op het milieu, veroorzaakt door industriële- en havenactiviteiten, te verminderen.

In 1987 voltooide de commissie Brundtland hun rapport voor de Verenigde Naties "Wereld Commissie voor Milieu en Ontwikkeling". De commissie kwam met het idee van duurzame ontwikkeling. Volgens de commissie betekent Duurzame Ontwikkeling dat er een stabiele situatie is op het gebied van sociale, economische en ecologische systemen.

Landen hebben hun eigen wetgeving op het gebied van het milieu en de menselijke gezondheid. Dit varieert van regels over de maximale concentratie van gasemissies en uitstoot van dieselmotoren tot maximale geluidsniveaus.

Europa heeft bepaalde richtlijnen opgesteld op het gebied van milieubescherming en de menselijke gezondheid. Deze richtlijnen bevatten grenswaarden en lange-termijn doelstellingen voor de uitstoot van gassen. De grenswaarden geven de huidige maximale concentraties van de gassen in de lucht. De lange-termijn doelstellingen geven concentraties, die men wil halen in 2020. Verder beschrijft de Europese regelgeving de uitstoot van dieselmotoren.

De lidstaten van de Europese Unie moeten hun eigen wetten voor de bescherming van het milieu opstellen. Deze voorschriften moeten minstens even streng zijn als de Europese richtlijnen. In Nederland geeft de Wet Milieubeheer de maximale emissieconcentraties, welke gelijk zijn aan de waarden in de Europese regelgeving. De Wet Geluidhinder beschrijft maximale geluidsniveaus voor huizen in de omgeving van industrie- en havengebieden. De Nederlandse Emissierichtlijn Lucht bevat een stappenplan om nieuwe huurder te helpen bij de aanvraag van een licentie. Nieuwe lidstaten of landen die de komende tijd lid worden, moeten de Europese richtlijnen opnemen in hun eigen regelgeving.

De Verenigde Staten heeft zijn eigen wetgeving. Deze wetten zijn vergelijkbaar met de richtlijnen van de Europese Unie, maar zijn over het algemeen minder streng dan de Europese regels. Californië heeft zijn eigen regels, welke strenger zijn dan de Amerikaanse regels.

China heeft zijn eigen normen voor de uitstoot van gassen, maar zijn niet in staat om bedrijven te dwingen aan deze normen te voldoen. Om dit probleem op te lossen heeft de Chinese overheid, in samenwerking met de Wereld Gezondheids Organisatie en de Verenigde Naties, een plan ontwikkeld om de omstandigheden voor de handhaving van de wet te verbeteren. Landen als Brazilië hebben andere problemen, zoals ontbossing. Hierdoor zijn zij niet in staat de wet te handhaven.

Havenautoriteiten van havens in Nederland en Amerika hebben, naast de voorschriften van de overheid, programma's ontwikkeld om de kwaliteit van het milieu te verhogen. De havens van Rotterdam, Los Angeles/Long Beach en New York/New Jersey hebben dergelijke plannen. Deze plannen bevatten acties om de luchtkwaliteit te verbeteren. Deze acties kunnen worden onderverdeeld in de bronnen van de milieuschade, voorbeelden hiervan zijn: Vrachtwagens, zeeschepen en kranen. Daarnaast staan er strategieën beschreven om deze plannen uit te voeren. Dit kan o.a. worden gedaan door het geven van subsidie en de voorgestelde acties meenemen tijdens de onderhandeling voor een leasecontract.

Het Kyoto Protocol is ontwikkeld door 192 landen. Dit protocol dwingt geïndustrialiseerde landen om de uitstoot van broeikasgassen te verminderen met een gemiddelde van 5,2% in de jaren 2008-2012. De VS is niet gebonden aan het Kyoto Protocol, omdat zij de ratificatie van het plan niet ondertekend hebben. Dit omdat ze bang zijn dat het Protocol hun economie zou schaden. De Europese Unie heeft, in tegenstelling tot Amerika, lange-termijn doelstellingen opgenomen in hun regelgeving.

De havenautoriteiten hebben eisen opgesteld voor huurders. Deze regelgeving geeft in Rotterdam en Los Angeles maatregelen om de veiligheid te verhogen en de milieu-impact te verminderen, veroorzaakt door de apparatuur in de haven. De eisen van de havenautoriteit van Singapore bevat alleen voorschriften over de veiligheid in de haven.

Geïndustrialiseerde landen zoals Nederland en de Verenigde Staten zijn zich meer bewust van de milieueffecten veroorzaakt door de activiteiten in de haven. Deze landen zijn ook in staat om bedrijven te dwingen om aan de regelgeving te voldoen. Andere landen, zoals China en Polen, zijn steeds alerter op de invloed van havenactiviteiten op het milieu en de gezondheid van mensen. Dit resulteert in die landen in nieuwe regelgeving om het milieu te beschermen.

Havenautoriteiten van grote havens als Rotterdam, Los Angeles/Long Beach en New York/New Jersey, nemen hun verantwoordelijkheid door de ontwikkeling van milieuprogramma's. Het wordt aanbevolen dat de verschillende havenautoriteiten meer samenwerken bij de ontwikkeling van deze programma's. Er kunnen dan kosten bespaard worden bij het apart ontwikkelen van bijna dezelfde programma's.